

**LXXIX. MAGYAR REFORMÁTUS ISTENTISZTELET,
ZWOLLE, 2022. AUGUSZTUS 14.**

Előfohász / *Votum en groet*

A mi segítségünk az Úrtól van, aki teremtette az eget és a földet, meg a tengert és ami csak bennük van; ő meg is tart hűségesen mindenkor és nem hagyja el keze alkotását.

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól a Szent Lélek közösségében!

Egy az Isten! Dicsértessék az Úr Jézus Krisztus! Erős várunk nekünk az Isten!

Onze hulp is in de naam van de Heer, die hemel en aarde gemaakt heeft, die trouw is tot in eeuwigheid en niet laat varen de werken van Zijn handen.

Genade zij u en vrede van God onze Vader, en van de Here Jezus Christus in de gemeenschap met de Heilige Geest.

Kezdő ének / *Zingen: Psalm 84: 1-2*

1. Ó, seregeknek Istene,
Mely kedves gyönyörúsége
A te szerelmes hajlékidnak!
Az én lelkem fohászkozik,
Tornácodba kívánkozik.
Ó, Istene a magasságnak!
Áhítzik testem, lelkem
Tehozzád, élő Istenem!

2. A verébnek is van fészke,
És honjában költ a fecske.
Én királyom, Zebaoth Isten:
Hol vannak a te oltárid,
És te szentséges hajlékid,
Hol dicsértetel felségesen?
Bizony boldog az oly ember,
Ki téged házában dicsér.

*1. Hoe lieflijk, hoe goed is mij, Heer,
het huis waar Gij uw naam en eer
hebt laten wonen bij de mensen.
Hoe brand ik van verlangen om
te komen in uw heiligdom.
Wat zou mijn hart nog liever wensen,
dan dat het juichend U ontmoet
die leven zijt en leven doet.*

*2. Het heil dat uw altaar omgeeft
beschermt en koestert al wat leeft.
De mus, de zwaluw vindt een woning.
Haar jongen zijn in veiligheid.
Mij is een schuilplaats toebereid
in het paleis van U, mijn Koning.
Heil hen die toeven aan uw hof
en steeds zich wijden aan uw lof.*

Lectio / Schriftlezing: És. /Jes. 51:1-16

¹Hallgassatok rám, akik igazságra törekedtek és az URat keresitek! Tekintsetek a kősziklára, melyből kivágattatok, és a kút üregére, melyből kiásattatok! ²Tekintsetek atyátokra, Ábrahámra és Sárára, aki szült benneteket! Csak egymaga volt, amikor elhívtam, de megáldottam és megszorítottam. ³Bizony, megvigasztalja Siont az ÚR, megvigasztalja összes romjait. Olyanná teszi pusztaságát, mint az Éden, kopár földjét, mint az ÚR kertje. Boldog örvendezés lesz majd benne, magasztalás és hangos zoltárének. ⁴FigyeljeteK rám, ti népek, hallgassatok rám, nemzetek! Mert tanítás származik tőlem, és törvényemet a népek világosságává teszem hamarosan. ⁵Közel van igazságom, jön már szabadításom, és karommal népeket ítélek. Bennem reménykednek a szigetek, és az én karomra várnak. ⁶EmeljéteK szemeteket az égre, tekintsetek le a földre, mert az ég szétfoszlik, mint a füst, és a föld szétmállik, mint a ruha, lakói pedig úgy elhullnak, mint a legyek. De az én szabadításom örökre megmarad, és igazságom nem rendül meg.

¹*Luister naar Mij, jullie die gerechtigheid najagen, jullie die de HEER zoeken. Kijk naar de rots waaruit je gehouwen bent, naar de diepe groeve waar je gedolven bent.* ²*Kijk naar Abraham, jullie vader, naar Sara, die jullie heeft gebaarde; toen Ik hem riep was hij alleen, maar Ik heb hem gezegend en talrijk gemaakt.* ³*De HEER troost Sion, Hij biedt troost aan haar ruïnes. Hij maakt haar woestenij aan Eden gelijk, haar wildernis wordt als de tuin van de HEER. Het zal een oord zijn van vreugde en gejuich, waar muziek en lofzang klinken.* ⁴⁻⁵*Mijn volk, luister aandachtig naar Mij, mijn natie, leen Mij je oor. De wet vindt zijn oorsprong in Mij, en mijn recht zal een licht zijn voor alle volken. In een oogwenk breng Ik de zege nabij, de redding is al onderweg; Ik zal krachtig rechtspreken over de volken. De eilanden hebben hun hoop op Mij gevestigd, ze zien uit naar mijn krachtig optreden.* ⁶*Kijk omhoog naar de hemel, kijk naar de aarde beneden: al vervliegt de hemel als rook, al valt de aarde uiteen als een oud gewaad en sterven haar bewoners als muggen, de redding die Ik breng, zal voor altijd blijven, mijn gerechtigheid kent geen einde.*

⁷Hallgassatok rám, akik ismeritek az igazságot, népem, mely szívébe zárta tanításomat! Ne féljete az emberek gyalázkodásától, szitkozódásuktól ne rendüljete meg! ⁸Mert úgy járnak, mint a ruha, melyet megrág a moly, mint a gyapjú, melyet megrág a féreg. De az én igazságom örökre megmarad, és szabadításom nemzedékről nemzedékre. ⁹Ébredj, ébredj, szedd össze erődet, ó, ÚRnak karja! Ébredj, mint hajdanában, az ősrégi nemzedékek idején! Hiszen te vágtad ketté Rahabot, te döfted le a tengeri szörnyet! ¹⁰Te szárítottad ki a tengert, a nagy mélység vizeit, te készítettél utat a tenger medrén át, hogy átkelhessenek a megváltottak! ¹¹Így fognak visszatérni az ÚR megváltottai is, és ujjongva érkeznek meg a Sionra. Öröm koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.

¹²Én, én vagyok vigasztalótok! Miért félsz halandó embertől, olyan embertől, aki a fű sorsára jut?

¹³Elfelejtetted alkotódat, az URat, aki az eget kifeszítette, és alapot vetett a földnek? Miért rettegsz szüntelen, mindennap az elnyomó izzó haragjától, mellyel el akar pusztítani? De hová lesz az elnyomó izzó haragja?!

⁷Luister naar Mij, jullie die mijn gerechtigheid kennen, volk dat mijn wet in het hart draagt. Wees niet bang voor de hoon van mensen, stoor je niet aan hun spot. ⁸Want ze vergaan zoals een gewaad door motten, zoals wol door mottenlarven. Maar mijn gerechtigheid zal voor altijd blijven, de redding die Ik breng, duurt van geslacht op geslacht. ⁹Ontwaak, ontwaak, arm van de HEER, en bekleed u met kracht! Ontwaak als in de dagen van weleer, als in lang vervlogen tijden. Was u het niet die Rahab vermorzelde, die het monster doorboorde? ¹⁰Was u het niet die de zee drooglegde, het water van de machtige oervloed, en een weg baande op de bodem van de zee waarover het verlostte volk kon gaan? ¹¹Wie door de HEER zijn bevrijd, keren terug. Jubelend komen zij naar Sion, gekroond met eeuwige vreugde. Blijdschap en vreugde komen hun tegemoet, gejammer en verdriet vluchten weg. ¹²Ik, Ik ben het die jullie troost. Hoe kun je dan bang zijn voor een sterveling, voor een mensenkind dat vergaat als gras? ¹³Hoe kun je de HEER vergeten, die je gemaakt heeft, die de hemel heeft uitgespannen en de aarde gegrondvest? Hoe kun je je zo laten beheersen door angst voor de toorn van je belagers, voor hun pogingen je te vernietigen? Waar blijven die belagers met hun toorn?

¹⁴Hamarosan megszabadul a megkötözött, nem hal meg, nem kerül a sírba, nem fogy el a kenyere.

¹⁵Mert én, az ÚR, vagyok a te Istened, aki fölriasztom a tengert, hogy zúgnak hullámai. Seregek URa a nevem! ¹⁶Igéimet adom a szádba, és kezem árnyékával takarlak be, amikor újra kifeszítem az eget, és alapot vetek a földnek, Sionnak pedig ezt mondom: Az én népem vagy

¹⁴Weldra wordt de geketende bevrijd; hij zal niet sterven, niet afdalen in het graf, het zal hem aan niets ontbreken.

¹⁵Ik, de HEER, jullie God, die de zee opzweep, zodat de golven bruisen, wiens naam is HEER van de hemelse machten, ¹⁶Ik leg je mijn woorden in de mond en bescherm je met de schaduw van mijn hand, Ik die de hemel geplant heb en de aarde gegrondvest, die tegen Sion zeg: 'Mijn volk ben jij.'

Bűnvalló imádság és feloldozás /

Verootmoediging en genadeverkondiging

Alázzuk meg magunkat Urunk Istenünk előtt, tudva, hogy ha bűneinket megvalljuk, a hű és igazságos Isten megbocsátja azokat és megtisztít bennünket.

Mondjuk el közösen Kálvin bűnvalló imáját:

„Úr Isten, örökkévaló és mindenható Atyánk! Íme egybegyűltünk itt és a szentek egyességében, az angyalok és idvezült lelkek társaságában trónusod elé visszük áldozatunkat. Megvalljuk és elismerjük Szent Felséged előtt, hogy szegény bűnösök vagyunk, bűnben fogantatva hajlamosak vagyunk minden rosszra és soha meg nem szűnünk áthágni szent rendeléseidet. Mikor ezt cselekedjük, igazságos ítéletedből romlást és kárhozatot vonunk magunkra.

Verootmoedigen wij ons voor de Here onze God en belijden wij Hem onze zonden. Indien wij onze zonden belijden, God is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. Laat ons bidden zoals gebruikelijk in de Hongaars Gereformeerde Kerk in Zevenburgen (Roemenië):

Here God, eeuwige en almachtige Vader, wij belijden en erkennen, dat wij zondaars zijn, ontvangen en geboren in ongerechtigheid, geneigd om kwaad te doen, en Uw heilige geboden te overtreden. Zo halen wij door Uw rechtvaardig oordeel de ondergang over ons. Heer, wij hebben U beledigd en veroordelen ons zelf, maar hopen, dat Uw genade ons te hulp zal komen. Vader, vol van barmhartigheid, ontferm U over ons

Mindazáltal, Urunk, mélyen fáj nekünk, hogy megbántottunk Téged, s kárhozzátjuk magunkat és bűneinket, igaz bűnbánattal kérve, hogy a Te kegyelmed jöjjön segítségül minékünk. Alázattal kérünk, szerető, irgalmas Atyánk, hogy könyörülj rajtunk. Töröld el bűneinket, növeld és sokasítsd meg rajtunk napról-napra Szentlelked ajándékait, hogy igaz bűnbánatunk teremje a megtérés gyümölcseit, amelyek kedvesek Te előtted. Vallást teszünk azért a Te színed előtt, hogy egyszülött Fiadba, a mi Urunk, Jézus Krisztusba vetjük egyedül hitünket és reménységünket, bizonyosak lévén afelől, hogy hit által részeseivé lehetünk a Te benne kijelentett kegyelmednek, melyet adj meg nekünk itt és az örökkévalóságban, az Ő nevéért. Ámen.”

in de Naam van Uw Zoon Jezus Christus, onze Heer. Amen.

Bűnvallásunk és hitvallástételünk után halljuk meg Isten bűnbocsátó válaszát az ő igéjéből: „Úgy szerette Isten a világot, hogy az ő Egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (Jn 3:16) Ámen.

Aan allen, die berouw hebben en hun geloof belijden, luidt het Woord van de Genadige: „Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen, die in hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.” (Joh. 3:16) Amen

Ének / Zingen: Psalm 84: 3-4

3. Ó, boldog az ember nyilván,
Aki a te útaidban Kíván járni
szívvel-lélekkel!
Menvén a siralom völgyén, Ahol
merő száraz minden,
Ott is ő nagy hiedelemmel Kutakat
és csatornát, Melybe esővizet
bocsát.

4. Mennek erőről erőre,
Segítségéről segítségre,
Míg hozzád jutnak a Sionra.
Ó, erős Zebaoth Isten, Hajtsd
hozzám füled kegyesen, És
figyelmezzél az én szómra!
Jákób Istene, nagy Isten, Hallgass
meg én szükségemben!

*3. Welzalig die uit uw kracht leeft,
die naar uw tempel zich begeeft,
zijn hart wijst hem de rechte
wegen.
Zij trekken op van overal
en, gaat het door het dorre dal,
dan valt op hen een milde regen.
Ja, in het hart van de woestijn
ontspringt een heldere fontein.*

*4. Van kracht tot kracht gaan zij
steeds voort. Hun lied weerklinkt
van oord tot oord,
tot zij Jeruzalem betreden,
waar alle pelgrims binnengaan om
voor Gods aangezicht te staan.
Aanvaard, o Heer, ook mijn
gebeden. Verhoor mij, God van
Israël, die alles leidt naar uw
bestel.*

Prófétai ima / Gebed om verlichting van de Heilige Greest

Mennyei Édes Atyánk! Most,
hogy készülünk Szent Igéd
olvasására és arra, hogy abból
akaratodat és kegyelmedet
megértsük, kérjük, nyisd meg
fülüket és szívüket, hogy az Igét
meghallva és megértve, az a
szívünkben gyökeret eresszen és
gyümölcsöt teremjen.

*God onze Vader, zo staan wij dan
op het punt om verder te lezen uit
de Schriften, om Uw wil en genade
te verkondigen. Maar wij weten,
dat onze oren en harten vaak dicht
zijn voor de boodschap van U. Dat
u door onze afweer heen moet
breken, om ons te bereiken.*

Kérünk, add, hogy ezek a gyümölcsök láthatóvá váljanak a templomfalakon kívül is. Könyörgünk, Urunk, hogy Igéd érje el azokat is, akik nehéz körülmények között vannak börtönben, háborúban, kórházban. Mindenkiért, aki szívében vágyik a békesség után. Urunk Jézus nevében kérünk, hallgasd meg könyörgésünket. Ámen.

Daarom bidden wij U: verlicht ons verstand, en open onze harten. Laat het gezaaide woord wortel schieten, zodat het vrucht zal dragen. Geef, dat die vruchten niet alleen in de kerk, maar ook in de wereld te merken zullen zijn. Wij bidden U, dat het Woord ook de mensen kan bereiken in moeilijke situaties: in de gevangenissen, in de oorlogsgebieden, in de ziekenhuizen. Wij bidden het U om Christus wil. Amen

Ének - Zingen: Kegyes Jézus, itt vagyunk.../

Here Jezus, om uw Woord

1. Kegyes Jézus, itt vagyunk te Szent Igéd hallására, Gyúljon fel kívánságunk idvesség tanulására. Hogy a földtől elszakadjunk, csak tehozzád ragaszkodjunk.

1. Here Jezus, om uw Woord zijn wij hier bijeengekomen. Laat in 't hart dat naar U hoort uw genade binnenstromen. Heilig ons, dat wij U geven hart en ziel en heel ons leven.

2. Elménket, értelmünket lelki sötétség fogta bé, De Szent Lelked szívünket tiszta fénnel úgy töltse bé, Hogy jól gondoljunk és szóljunk, mert csak tőled kell azt várnunk.

2. Ons gevoel en ons verstand zijn, o Heer, zo zonder klaarheid, als uw Geest de nacht niet bant, ons ó niet stelt in 't licht der waarheid. 't Goede denken, doen en dichten moet Gij zelf in ons verrichten.

3. Dicsőségnek napfénye, Istentől
jött világosság! Indítsd lelkünk
készségre, nyisd meg fülünk,
szívünk és szánk! Hitvallásunk,
könyörgésünk, Urunk Jézus, halld
meg, kérünk!

/Ahle J. R.– Clausnitzer Tóbiás/

3. O Gij glans der heerlijkheid,
licht uit licht, uit God geboren,
maak ons voor uw heil bereid,
open hart en mond en oren, dat
ons bidden en ons zingen tot de
hemel door mag dringen.

/Liedb. v.d.K.:328/

Igehirdetés /

Verkondiging in het Hongaars Nederlandse samenvatting achterin het boekje

Textus / Tekst: Jn /Joh. 9:39-41

³⁹Jézus pedig ezt mondta: „Én
ítéletre jöttem e világra, hogy akik
nem látnak, lássanak, és akik
látnak, vakká legyenek.”

⁴⁰Meghallották ezt azok a
farizeusok, akik a közelében
voltak, és ezt kérdezték tőle:
„Talán mi is vakok vagyunk?”

⁴¹Jézus ezt mondta nekik: „Ha
vakok volnátok, nem lenne
bűnötök, mivel azonban most azt
mondjátok: látunk, megmarad a
bűnötök.”

³⁹Jezus zei: ‘Ik ben in de wereld
gekomen om het oordeel te vellen.
Dan zullen zij die niet zien, zien en
zij die zien, zullen blind worden.’

⁴⁰Een paar farizeeën die bij Hem
stonden en dat hoorden, zeiden:
‘Wij zijn toch zeker niet blind!’

⁴¹‘Was u maar blind,’ zei
Jezus, ‘dan zou u zonder zonde
zijn. Maar u beweert dat u kunt
zien, en dus blijft uw zonde.’

Ének - Zingen: Hűséged végtelen / Groot is Uw trouw, o Heer

(Thomas O. Chisholm, William M. Runyan ford. Gerzsenyi László) –
Groot is Uw trouw, o Heer (Uit aller mond, 252)

1. Hűséged végtelen Atyám nagy
Isten,
elhat a mélybe, s az egek fölé,
irgalmad nem fogy a múló idővel
ki voltál, az maradsz mindörökké.

Refr: Hűséged végtelen, hűséged
végtelen,
minden nap új áldás árad reám.
Hiányom pótolod hatalmas kézzel.
Hűséged végtelen, Uram hozzám!

2. A tél, a nyár, az ősz, a fésző
tavasz, / a nap, a hold s a nagy
csillagsereg / ezt zengi szüntelen
együttes karban: / te vagy az
irgalom, a szeretet.

Refr.

3. Eltörlöd bűnömet, békéd vesz
körül, / velem vagy s lényed úgy
megvidámít, / erőt adsz mára, a
holnapra reményt, / Áldásod ontja
rám bő árjait.

Refr.

*1. Groot is Uw trouw, o Heer, mijn
God en Vader, nooit is er teken van
omkeer bij U.*

*U blijft dezelfde, zo vol van
ontferming,
zoals U altijd was, bent U ook nu.*

*Refrein: Groot is Uw trouw, o Heer,
groot is Uw trouw o Heer, iedere
morgen is nieuw Uw gena; al wat ik
nodig had, hebt U gegeven. Groot is
Uw trouw, o Heer, waar ik ook ga.*

*2. Zomer en winter en lente en
oogsttijd, / zon maan en sterren zo
vast in hun baan, / ja heel de
schepping getuigt van Uw trouw,
Heer, / doet ons Uw goedheid en
liefde verstaan.*

Refrein

*3. Blijvende vrede, vergeving van
zonden / en Uw nabijheid die moed
geeft en leidt; / kracht voor
vandaag en verwachting voor
morgen, / duizende gaven hebt U
mij bereid.*

Refrein

Hálaima. Miatyánk / Dankzegging. Onze Vader

Záróének / Slotlied: Jöjj mondjunk hálaszót /

Dankt, dankt nu allen God (Nieuwe Liedboek,704)

Dallam: Crüger J., 1647. Szöveg: Rinckart Márton, 1586-1649

1. Jöjj mondjunk hálaszót Hű szájjal és hű szívvel, Mert rajtunk itt az Úr Nagy csoda dolgot mível. Már anya ölben is volt mindig gondja ránk. A sok jót, mellyel áld, Ki sem mondhatja szánk.

2. Dús kincséből az Úr Jó békességet adjon, Hogy szívünkben a kedv Víg és derús maradjon. Ne hagyja híveit Bú-bajban sohasem; A rossztól óvja meg Itt s túl ez életem.

3. Az Atyát és Fiút És a Szentlelket áldom; A menny Urát, kiből Szent egybe forrt a három; Aki úgy szól ma is, Ahogy régenté szólt, Nem változik: az Ő, És az lesz, aki volt.

Áldás / Zegen

Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal. Ámen.

1. Dankt, dankt nu allen God / Met blijde feestgezangen! Van Hem is 't heug'lijk lot, Het heil, dat wij ontvangen. Hij ziet in Christus ons Altijd genadig aan, En heeft ons dag aan dag Met goedheid overlaân.

2. Hij, d' eeuwig rijke God, Wil ons reeds in dit leven Zijn vrede en heilgenot Door hartsvernieuwing geven. Hij zal ons, door Zijn Geest, Vermeerd'ren licht en kracht, En ons uit allen nood Verlossen door Zijn macht.

3. Lof, eer en prijs zij God door aller scheps'len tongen, op zijnen hemeltroon aanbiddend toegezongen: den Vader en den Zoon, die met den Heil'gen Geest, Drieëinig God, steeds blijft, en immer is geweest!

De genade van onze Heer Jezus Christus en de liefde van God en de gemeenschap van de Heilige Geest zij met u allen. Amen.

Nemzeti imádságunk, a Himnusz / Het Hongaarse Volkslied

Verantwoordelijkheid

Zou het nog nooit gebeurd zijn dat iemand onterecht berecht is?

Nee, we weten wel dat het vaak genoeg gebeurd is. Wat ook voorkomt is dat iemand de schuld van een ander op zich neemt. In het laatste geval is het al dan niet vrijwillig gedaan maar in het eerste zien we een slachtoffer. Hoe is dat? De schuld dragen over iets waar je niets mee te maken hebt.

Het zijn bekende woorden uit de Tien geboden: "*voor de schuld van de ouders laat ik de kinderen boeten, en ook het derde geslacht en het vierde, wanneer ze mij haten*" (Deut.5:9). Deze woorden hebben in het Joodse denken na een tijd een eigen leven gaan leiden en de opvatting ervan werd in principe dat een onschuldige gestraft kon worden voor iets wat hij niet heeft gedaan.

Daarom stellen de leerlingen van Jezus aan hem de vraag wanneer zij een man zien, die vanaf zijn geboorte blind is: "Rabbi, hoe komt het dat hij blind was toen hij geboren werd? Heeft hij zelf gezondigd of zijn ouders?" (Joh.9:2).

Deze vraag komt een andere keer ook naar voren: in Lucas 13:1-5; daar benadrukt Jezus het belang van het tot inkeer komen en hier wijst de Heiland met zijn antwoord ernaar dat Gods werk door (de genezing van) die blinde zichtbaar moet worden.

Volgens de toenmalige denkwijze was de ziekte een gevolg van de zonde en geen genezing/gezondheid werd voor mogelijk gezien zonder de vergeving van de zonden (Ps.103:3; Jes.33:24).

Jezus is duidelijk in zijn antwoord: die blinde man was het niet en zijn ouders ook niet die gezondigd hebben; en daarmee wordt het zoeken naar oorzaak weggeveegd want het gaat er om dat het aan het licht komt wie Jezus is en wat hij voor de wereld betekent. Niet iedereen zal het (kunnen) zien want er is er een 'blindheid' die erger is dan het fysiek niet te kunnen zien. Aan het einde van het hoofdstuk laat Jezus geen twijfels over waar hij voor gekomen is: "Ik ben in de wereld gekomen om het oordeel te vellen. Dan zullen zij die niet zien, zien en zij die zien, zullen blind worden."

Jezus verricht een wonder: wanneer hij een man ziet die blind is vanaf zijn geboorte en de bovengenoemde conversatie plaatsvindt, eindigt Jezus met deze woorden: "Zolang het dag is, moeten we het werk doen van hem die mij gezonden heeft; straks komt de nacht en dan kan niemand iets doen. Zolang ik in de wereld ben, ben ik het licht voor de wereld."

Hierna spuugt hij op de grond en met speeksel maakt hij wat modder die hij op de ogen van de blinde strijkt en hem de opdracht geeft om naar het badhuis van Siloam te gaan en daar zich te wassen.

De man deed wat Jezus hem opdroeg en toen hij terugkwam, kon hij zien. Het is merkwaardig dat sommigen van de burenen en de mensen die hem als blinde bedelaar kenden, nu twijfelden of hij het was. En zo gaat deze man vertellen wat er met hem gebeurd is.

Maar hier eindigt het verhaal nog lang niet. Hij wordt meegenomen naar de farizeeërs wiens grootste probleem is dat de genezing op de rustdag plaatsvond. De man wordt als het ware verhoord: hij moet vertellen wat er gebeurd is en daarmee gaat het balletje rollen.

De farizeeërs zijn het er niet eens met elkaar over het hoe hierover denken: een aantal zeggen dat het niet van God kan komen omdat de sabbath niet in ere is gehouden. Echter zijn er een paar van deze religieuze mannen die menen dat iemand die zondig is kan zulke tekenen niet verrichten. Zij richten zich aan de genezen man, vragen het hem wat hij van de gebeurtenis, van Jezus vindt en hij belijdt hem profeet te vinden.

In plaats van het trekken van de conclusies m.b.t. het geloof in Jezus, geven ze een andere richting aan het proces: ze willen verifiëren dat deze man blind was vanaf zijn geboorte en dus zijn ouders moeten komen om dat te bevestigen.

Op dit punt krijgt het verhaal een wending en wordt het woord *verantwoordelijkheid* heel belangrijk.

Omdat de ouders het weten dat als iemand Jezus belijdt de Christus te zijn, van de synagoge wordt verbannen, verwijzen zij de farizeeërs voor details naar hun zoon, zeggend dat hij al volwassen is, best voor zichzelf kan praten.

Zo wordt hij weer teruggeroepen en krijgt wederom dezelfde vragen gesteld.

Deze man laat zich niet schrikken, sterker nog, jaagt hij de stuipen op het lijf van de farizeeërs door zijn vraag: "Wat wilt u nog meer horen? Wilt u soms leerling van hem worden?" Op zijn conclusie, nl. dat Jezus naar de wil van God handelt, reageren ze met het enige wat ze nog in handen hebben: macht. "Jij, sinds je geboorte een en al zonde, wil jij ons de les lezen?" De farizeeërs bij wie geen verantwoordelijkheid te ontdekken is maar wel paniek en machtsmisbruik, jagen de genezen man weg.

Hoe reageren we erop als er iets zeer ongewoons gebeurt met ons? Bij *zeer ongewoon* bedoel ik iets wat niet te verwachten was. Dit kan aangenaam zijn maar ook onaangenaam.

Heel mijn wereld is op de kop gaan staan toen ik een vaste aanstelling kreeg. Ik moest inzien dat het voor mij even heftig was als het verliezen van een baan voor iemand anders. Natuurlijk was ik blij! Het probleem leek dat ik zo goed werd in het omgaan met onzekerheden dat het komen van iets dat zekerheid bood, van mij heel veel vroeg. Het kwam goed, hoor. Die blinde man kon gaan jammeren over het vervallen van zijn vaste inkomen, ten slotte kon hij niet meer bedelen.

Wat zou in hem rondgegaan zijn onderweg naar en terug van het badhuis Siloam?

De naam van Siloam betekent *gezondene*. Hij werd erheen gezonden door Hem die gezonden is naar deze wereld.

Een gezondene, een boodschapper heeft iets te vertellen. En deze genezen man had heel veel te vertellen!

Hij werd niet genezen door het water maar door degene die hem daarheen gezonden heeft. Meerdere malen lezen we dat Jezus het wonder als het ware op afstand laat gebeuren: de tien melaatsen moesten zich laten zien aan de priesters en werden onderweg daarheen gereinigd (Lucas 17:11-19), de hoveling uit Kafarnaüm krijgt het helende woord voor zijn zieke zoon, op afstand. Het gaat om het contact met Jezus.

De verandering in het leven van deze blindgeborene was zo krachtig dat hij de farizeeërs zonder angst te woord stond. Hij nam de verantwoordelijkheid voor zijn woorden, zei wat hij van Jezus vond, nl. dat hij een profeet was.

Als Jezus even later het hoort wat hem overkomen is, nl. het verstoten uit de geloofsgemeenschap, zoekt hij hem op en stelt hem de vraag: "Geloofst u in de Mensenzoon?" en als de man zegt dat hij het zou doen als hij wist wie het was, openbaart Jezus zich voor hem waarop hij zegt: "Ik geloof" en buigt zich voor Jezus neer. Het woord dat gebruikt wordt voor buigen [op de knieën gevallen en aanbidden] is het woord dat in het evangelie volgens Johannes enkel en alleen gebruikt wordt wanneer het gaat over *God verheerlijken met respect, passend bij hem.*

Jezus is gekomen om het oordeel te vellen. Dit klinkt misschien niet zo leuk. Maar het is ook niet een kwestie van leuk of niet, het gaat over ons. Over het eeuwig leven. Of wij eraan deelnemen.

Het is onze verantwoordelijkheid om onzelf serieus de vraag te stellen of we blind zijn of niet. De farizeeërs dachten echt niet blind te zijn maar dat waren ze wel: door de bomen zagen ze het bos niet meer. Zo ijverig als ze waren in het waken over het niet overtreden van de wetten, raakten ze verblind voor het zien van het Licht, gekomen in de wereld.

De man die blind was omdat hij blind geboren is, werd genezen. Hij kon zien maar nog belangrijker was dat hij in zijn hart het kon (in)zien wie Jezus was en hem ook beleet.

Kunnen wij al zien of zijn wij nog blind? Of konden wij ooit zien en zijn inmiddels verblind geraakt door alles wat om ons heen schijnt; in allebei de betekenissen?

Durven wij Jezus te belijden of zijn we toch afhankelijk van hen die ons omringen?

De troostvolle beloftes in het boek Jesaja, eerder gelezen, kunnen ons versterken in het nemen van verantwoordelijkheid, het niet laten gevangen worden door angst voor anderen die macht lijken te hebben, misschien wel over ons.

"Weldra wordt de geketende bevrijd; hij zal niet sterven, niet afdalen in het graf, het zal hem aan niets ontbreken. Ik, de HEER, jullie God, die de zee opzweept, zodat de golven bruisen, wiens naam is HEER van de hemelse machten, Ik leg je mijn woorden in de mond en bescherm je met de schaduw van mijn hand, Ik die de hemel geplant heb en de aarde gegrondvest, die tegen Sion zeg: 'Mijn volk ben jij.'" (Jesaja 51:14-16)

Sólyom Uzonka Lilla